Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. rugsėjo 24 d.*

„Bendrijos dizainas – Registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra – Registruotas Bendrijos dizainas, vaizduojantis mopedą – Ankstesnis Bendrijos dizainas – Registracijos pripažinimo negaliojančia pagrindas – Individuali savybė – Skirtingas bendras įspūdis – Informuotas vartotojas – Reglamento (EB) Nr. 6/2002 6 straipsnis ir 25 straipsnio 1 dalies b punktas – Nuoseklus Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio aiškinimas – Ankstesnio nacionalinio erdvinio neregistruoto prekių ženklo naudojimo registruotame dizaine nebuvimas – Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies e punktas – Kūrinio, apsaugoto pagal valstybės narės autorių teises, naudojimo registruotame dizaine be leidimo nebuvimas – Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies f punktas“

Byloje T-219/18

Piaggio & C. SpA, įsteigta Pontedera (Italija), atstovaujama advokatų F. Jacobacci, B. La Tella ir B. Luchetti,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybą (EUIPO), atstovaujamą L. Rampini ir J. Crespo Carrillo,

atsakovę,

kita procedūros EUIPO apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme,

Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd, įsteigta Taizhou (Kinija), atstovaujama advokatų M. Spolidoro, M. Gurrado, S. Verea ir M. Balestriero,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2018 m. sausio 19 d. EUIPO trečiosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 1496/2015-3), susijusio su registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra tarp *Piaggio & C.* ir *Zhejiang Zhongneng Industry Group*,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas G. Berardis, teisėjai S. Papasavvas ir O. Spineanu-Matei (pranešėja),

posėdžio sekretorius E. Hendrix, administratorius,

susipažinęs su ieškiniu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2018 m. kovo 30 d.,

susipažinęs su EUIPO atsakymu į ieškinį, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2018 m. liepos 9 d.,

* Proceso kalba: italų.

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies atsakymu į ieškinį, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2018 m. liepos 9 d.,

įvykus 2019 m. vasario 27 d. posėdžiui,

atsižvelgęs į 2019 m. balandžio 30 d. nutartį atnaujinti žodinę proceso dalį,

atsižvelgęs į Bendrojo Teismo rašytinį klausimą šalims ir į jų atsakymus į šį klausimą, kuriuos Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2019 m. gegužės 16 ir 17 d.,

atsižvelgęs į 2019 m. gegužės 20 d. nutartį dėl žodinės proceso dalies pabaigos,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2010 m. lapkričio 19 d. *Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd*, įstojusi į bylą šalis, remdamasi 2001 m. gruodžio 12 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 6/2002 dėl Bendrijos dizaino (OL L 3, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 27 t., p. 142), pateikė Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybai (EUIPO) paraišką įregistruoti Bendrijos dizainą.

2 Prašoma įregistruoti šį dizainą, pavaizduotą šiuose šešiuose paveikslėliuose:

3 Pagal Reglamento Nr. 6/2002 41–43 straipsnius į bylą įstojusi šalis savo paraiškoje įregistruoti rėmėsi prioriteto teise į ginčijamą dizainą, pagrįsta ankstesne paraiška įregistruoti tą patį dizainą, kuri kompetentingai Kinijos valdžios institucijai buvo pateikta 2010 m. liepos 13 dieną.

4 Gaminiai, kuriems numatyta pritaikyti ginčijamą dizainą, priklauso iš dalies pakeistos 1968 m. spalio 8 d. Lokarno sutarties dėl tarptautinės pramoninio dizaino klasifikacijos sudarymo 12-11 klasei ir atitinka šį aprašymą: „mopedai, motociklai“.

5 Dizaino paraiška buvo paskelbta 2010 m. lapkričio 23 d. *Bendrijos dizainų biuletenyje* Nr. 2010/265. Dizainas užregistruotas numeriu 1783655-0002, registracijos data – 2010 m. lapkričio 19 d., prioriteto data – 2010 m. liepos 13 d.

6 2014 m. lapkričio 6 d. ieškovė *Piaggio & C. SpA* pagal Reglamento Nr. 6/2002 52 straipsnį pateikė EUIPO prašymą pripažinti ginčijamo dizaino registraciją negaliojančia visiems šio sprendimo 4 punkte nurodytiems gaminiams.

7 Prašyme pripažinti ginčijamo dizaino registraciją negaliojančia nurodyti pagrindai yra įtvirtinti Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies b, e ir f punktuose.

8 Pirma, kiek tai susiję su Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytu registracijos pripažinimo negaliojančia pagrindu, ieškovė savo prašyme pripažinti registraciją negaliojančia tvirtino, kad ginčijamas dizainas nėra naujas ir neturi individualių savybių pagal to reglamento 5 ir 6 straipsnius. Grįsdama savo teiginius ieškovė pasirinko ankstesnį dizainą, parduodamą pavadinimu *Vespa LX* (toliau – ankstesnis dizainas), kurio atskleidimą ji grindė vaizdais specializuotuose žurnaluose: 2005 m. gegužės mėn. žurnale *Motociclismo*, 2005 m. balandžio mėn. žurnale *In sella* ir 2009 m. birželio mėn. žurnale *City-X*. Šie vaizdai ir su jais pateikiama informacija yra nurodyti toliau:

9 Ieškovės teigimu, ginčijamas dizainas iš esmės yra tapatus ankstesniam dizainui ir daro tokį patį bendrą įspūdį kaip ir pastarasis, o tai leidžia netaikyti naujumo ir individualių savybių reikalavimo, remiantis Reglamento Nr. 6/2002 5 ir 6 straipsniais.

10 Antra, kiek tai susiję su Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytu registracijos pripažinimo negaliojančia pagrindu, ieškovė tvirtino, kad motorolerio forma, kuriai buvo skirtas ankstesnis dizainas, taip pat buvo apsaugota pagal Italijos teisę kaip neregistruotas erdvinis „faktinis prekių ženklas“, Italijoje naudojamas nuo 2005 m. (toliau – ankstesnis prekių ženklas). Ieškovės teigimu, šis prekių ženklas įgijo stiprų skiriamąjį požymį dėl naudojimo, nes skiriamieji erdvinės

motorolerio formos, kuriai suteikta prekių ženklo apsauga, požymiai liko iš esmės nepakitę nuo to laiko, kai ieškovė sukūrė *Vespa* motorolerį ir pirmą kartą pradėjo jį pardavinėti 1945–1946 metais. Ieškovės teigimu, minėti skiriamieji požymiai yra šie:

– X forma tarp galinės apdailos detalės ir apatinės sėdynės dalies, kaip parodyta toliau:

– apversta forma Ω tarp apatinės sėdynės dalies ir priekinės rėmo dalies, kaip parodyta toliau:

– rodyklės formos priekinė rėmo dalis, kaip parodyta toliau:

11 Ieškovė teigė, kad pateikė įrodymų dėl visiems žinomo ankstesnio prekių ženklo naudojimo ir kad ginčijamas dizainas sukuria riziką suklaidinti atitinkamą visuomenę dėl ankstesnio prekių ženklo.

12 Trečia, kiek tai susiję su Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies f punkte nurodytu registracijos pripažinimo negaliojančia pagrindu, ieškovė teigė, kad ankstesnis dizainas yra apsaugotas pagal Italijos ir Prancūzijos autorių teisių nuostatas. Ieškovės tvirtinimu, ankstesnis dizainas, kaip intelekto kūrinys, buvo netinkamai panaudotas ginčijamame dizaine.

13 2015 m. birželio 23 d. sprendimu Anuliavimo skyrius pripažino, kad ginčijamas dizainas yra naujas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies b punktą, aiškinamą kartu su to reglamento 5 straipsniu. Vis dėlto remdamasis ankstesniu dizainu Anuliavimo skyrius patenkino prašymą pripažinti ginčijamo dizaino registraciją negaliojančia, nes jis neturėjo individualių savybių, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies b punktą, aiškinamą kartu su to paties reglamento 6 straipsniu. Kadangi ginčijamo dizaino registracija buvo pripažinta negaliojančia dėl to, kad nebuvo laikomasi Reglamente Nr. 6/2002 nustatytos sąlygos, Anuliavimo skyrius nusprendė, kad nereikia nagrinėti kitų registracijos pripažinimo negaliojančia pagrindų, kuriais rėmėsi ieškovė, t. y. pagrindų, numatytų minėto reglamento 25 straipsnio 1 dalies e ir f punktuose.

14 2015 m. liepos 27 d. į bylą įstojusi šalis, remdamasi Reglamento Nr. 6/2002 55–60 straipsniais pateikė EUIPO apeliaciją dėl Anuliavimo skyriaus sprendimo.

15 2018 m. sausio 19 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) EUIPO trečioji apeliacinė taryba patenkino įstojusios į bylą šalies apeliaciją, panaikino Anuliavimo skyriaus sprendimą ir atmetė prašymą pripažinti registraciją negaliojančia. Iš esmės ji pirmiausia nustatė, kad nagrinėjamų dizainų skirtumai buvo pakankami, kad būtų galima atmesti galimybę, kad ankstesniu dizainu paneigiamas ginčijamo dizaino naujumas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies b punktą, aiškinamą kartu su šio reglamento 5 straipsniu. Be to, priešingai, nei nustatė Anuliavimo skyrius, ji nusprendė, kad ginčijamas dizainas negali būti laikomas neturinčiu individualių savybių, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies b punktą, aiškinamą kartu su šio reglamento 6 straipsniu. Šiuo klausimu Apeliacinė taryba nurodė, kad, pirma, yra daug pakankamai svarbių nagrinėjamų dizainų skirtumų ir, antra, ginčijamo dizaino daromas bendras įspūdis informuotam vartotojui skiriasi nuo to, kurį daro ankstesnis dizainas. Galiausiai remdamasi Anuliavimo skyriaus įgaliojimais pagal Reglamento Nr. 6/2002 60 straipsnį Apeliacinė taryba priėmė sprendimą dėl kitų dviejų registracijos pripažinimo negaliojančia pagrindų, kuriais rėmėsi ieškovė narinėjant bylą Anuliavimo skyriuje, t. y. pagrindų, nurodytų minėto reglamento 25 straipsnio 1 dalies e ir f punktuose. Taigi, viena vertus, ji padarė išvadą, kad ankstesnis prekių ženklas nebuvo naudojamas ginčijamame dizaine visų pirma dėl akivaizdžių jų stiliaus skirtumų ir dėl aukšto atitinkamos visuomenės pastabumo lygio, kiek tai susiję su ankstesniu prekių ženklu, ir kad dėl šios priežasties Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies e punkte nustatytas registracijos pripažinimo negaliojančia pagrindas neturėjo būti taikomas. Kita vertus, kiek tai susiję su Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies f punkte numatytu registracijos pripažinimo negaliojančia pagrindu, Apeliacinė taryba nurodė, kad ginčijamo dizaino registracijos pripažinimas negaliojančia dėl Italijos ir Prancūzijos teise paremtų autoriaus teisių pažeidimo nėra pateisinamas, nes ankstesnis dizainas, kaip intelekto kūrinys, nebuvo naudojamas ginčijamame dizaine, jų estetika ir daromas įspūdis skiriasi.

Procesas ir šalių reikalavimai

16 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą sprendimą ir atitinkamai pripažinti ginčijamo dizaino registraciją negaliojančia,

– remiantis Bendrojo Teismo procedūros reglamento 190 straipsniu, priteisti iš EUIPO ir įstojusios į bylą šalies visas bylinėjimosi išlaidas, patirtas bylą nagrinėjant Apeliacinėje taryboje,

– priteisti iš EUIPO ir į bylą įstojusios šalies visas su šiuo procesu susijusias bylinėjimosi išlaidas.

17 EUIPO Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

18 Įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– patvirtinti ginčijamo dizaino registracijos galiojimą,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

19 Pirmiausia, kadangi „patvirtinti ginčijamo dizaino registracijos galiojimą“ reiškia atmesti ieškinį, antrąją įstojusios į bylą šalies argumentų dalį reikia vertinti kaip iš esmės prašymą atmesti ieškinį (pagal analogiją žr. 2016 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Apax Partners / EUIPO – Apax Partners Midmarket (APAX)*, T-58/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:724, 15 punktą).

20 Grįsdama ieškinį ieškovė nurodo tris pagrindus: pirmasis grindžiamas Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies b punkto, aiškinamo kartu su to paties reglamento 6 straipsniu, pažeidimu; antrasis – to reglamento 25 straipsnio 1 dalies e punkto pažeidimu; ir trečiasis – to paties reglamento 25 straipsnio 1 dalies f punkto pažeidimu.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies b punkto, aiškinamo kartu su to paties reglamento 6 straipsniu, pažeidimu

21 Pateikdama pirmąjį ieškinio pagrindą ieškovė tvirtina, kad ginčijamo sprendimo 24–26 punktuose Apeliacinė taryba klaidingai nustatė, kad ieškovė pripažino, jog nagrinėjami dizainai nėra visiškai tapatūs ir kad skirtumai tarp jų negali būti laikomi „nereikšminga informacija“.

22 Ieškovė taip pat teigia, kad Apeliacinė taryba klaidingai aiškino ir taikė Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnyje nustatytus principus, nes, atsižvelgiant į ankstesnį dizainą, ginčijamas dizainas, remiantis minėta nuostata, neturi individualių savybių.

23 EUIPO ir įstojusi į bylą šalis ginčija ieškovės argumentus.

24 Reikia priminti, kad Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies b punkte nustatyta, kad Bendrijos dizaino registracija gali būti pripažinta negaliojančia tik jeigu jis neatitinka to paties reglamento 4–9 straipsnių reikalavimų.

25 Remiantis Reglamento Nr. 6/2002 4 straipsnio 1 dalimi, dizainas pagal Bendrijos dizainą saugomas atsižvelgiant į tai, ar jis yra naujas ir ar turi individualių savybių.

26 Remiantis Reglamento Nr. 6/2002 5 straipsniu, dizainas laikomas nauju, jeigu joks kitas tapatus dizainas netapo prieinamas visuomenei. Dizainai laikomi tapačiais, jeigu jų savybės skiriasi tik neesminėmis detalėmis.

27 Pirma, reikia atkreipti dėmesį į tai, kad skundžiamo sprendimo 24–26 punktuose minimus teiginius Apeliacinė taryba pateikė nagrinėdama tariamą ginčijamo dizaino naujumo nebuvimą pagal Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies b punktą, aiškinamą kartu su minėto reglamento 5 straipsniu. Kaip ieškovė patvirtino per teismo posėdį, ji negrindžia savo ieškinio nei šių nuostatų pažeidimu, nei Apeliacinės tarybos klaida, atliekant ginčijamo dizaino naujumo vertinimą, ir pripažįsta, kad nagrinėjami dizainai nėra tapatūs. Taigi ieškovė, pateikdama šį ieškinio pagrindą, grindžiamą Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies b punkto, aiškinamo kartu su minėto reglamento 6 straipsniu, pažeidimu, negali tinkamai ginčyti ginčijamo sprendimo 24–26 punktuose pateiktų Apeliacinės tarybos vertinimų, susijusių su tariamu ginčijamo dizaino naujumo trūkumu, kaip tai suprantama pagal to paties reglamento 5 straipsnį.

28 Kiek tai susiję su ginčijamo dizaino individualių savybių vertinimu, pirma, reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio 1 dalies b punktą įregistruotas Bendrijos dizainas laikomas turinčiu individualių savybių, jeigu jo bendras įspūdis informuotam vartotojui skiriasi nuo bendro įspūdžio, kurį tokiam vartotojui daro bet koks kitas dizainas, tapęs prieinamas visuomenei iki registravimo paraiškos padavimo datos, o prašant prioriteto – iki prioriteto datos.

29 Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio 1 dalies redakcijoje italų kalba taip pat nurodoma, jog tam, kad dizainas būtų laikomas turinčiu individualių savybių, jo daromas bendras įspūdis turi „labai“ skirtis nuo bet kurio kito paskelbto dizaino informuotam vartotojui daromo įspūdžio.

30 Reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją būtinybė Europos Sąjungos teisės nuostatą aiškinti vienodai reikalauja, kad, esant įvairių kalbinių versijų neatitikimų, nagrinėjama nuostata būtų aiškinama atsižvelgiant į teisės akto, kurio dalis ji yra, kontekstą ir tikslą. Be to, Sąjungos teisės nuostata turi būti aiškinama lyginant jos kalbines versijas (žr. 2015 m. gruodžio 23 d. Sprendimo *Firma Theodor Pfister*, C-58/15, nepaskelbtas Rink., EU:C:2015:849, 25 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

31 Tarp teisės aktų, priimtų per Reglamento Nr. 6/2002 rengimo procesą, buvo pirmasis Europos Komisijos pateiktas pasiūlymas dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl Bendrijos dizaino (OL C 29, 1994, p. 20); pastarojo 6 straipsnio 1 dalyje (visose kalbinėse versijose) buvo įtrauktas patikslinimas „labai“. Paskui, kai buvo pateikta Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonė dėl „Pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl Bendrijos dizaino“ (OL C 388, 1994, p. 9), kurioje buvo nurodyta, kad žodis „labai“ gali neleisti taikyti apsaugos daugeliui dizainų, ypač tekstilės dizainų, ir kurioje rekomenduota jį pašalinti, toks patikslinimas buvo išbrauktas iš Komisijos pateikto iš dalies pakeisto pasiūlymo dėl Tarybos reglamento (EB) dėl Bendrijos dizaino (OL C 248 E, 2000, p. 3) 6 straipsnio 1 dalies visose kalbinėse versijose, išskyrus italų. Šis su minėtos nuostatos formuluote susijęs skirtumas išliko iš dalies pakeisto pasiūlymo dėl Tarybos reglamento dėl Bendrijos dizaino (OL C 62 E 2001, p. 173), kurį galiausiai pateikė Komisija, itališkoje versijoje.

32 Be to, iš Reglamento Nr. 6/2002, ypač jo 6 straipsnio 1 dalies, įvairių kalbinių versijų lyginamojo tyrimo matyti, kad, išskyrus itališką versiją, įregistruotas Bendrijos dizainas laikomas turinčiu individualių savybių, jeigu jo bendras įspūdis informuotam vartotojui skiriasi nuo bendro įspūdžio, kurį tokiam vartotojui daro bet koks kitas dizainas.

33 Tokiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas teigia, kad Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio 1 dalyje pateiktas patikslinimas „labai“, esantis tik vienoje kalbinėje šio reglamento versijoje, yra teisėkūros proceso prieš priimant minėtą reglamentą netinkama liekana.

34 Taigi Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio 1 dalį reikia suprasti ir taikyti, pirma, atsižvelgiant į šio sprendimo 32 punkte primintą jos formuluotę, kuri matyti iš skirtingų šiuo metu galiojančių Reglamento Nr. 6/2002 kalbinių versijų, išskyrus italų kalbos, ir, antra, atsižvelgiant į vienodą ir nepriklausomą šios nuostatos kalbinės versijos aiškinimą, kuris jai buvo suteiktas jurisprudencijoje.

35 Šiuo tikslu reikia priminti, kad Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnyje įtvirtintas reikalavimas yra platesnis už to paties reglamento 5 straipsnyje įtvirtintą reikalavimą, nes skirtingas bendras įspūdis informuotam vartotojui, kaip tai suprantama pagal minėtą 6 straipsnį, gali būti grindžiamas tik tuo, kad tarp dizainų, dėl kurių kilo ginčas, egzistuoja objektyvių skirtumų (2013 m. birželio 6 d. Sprendimo *Kastenholz / VRDT – Qwatchme (Laikrodžių ciferblatai)*, T-68/11, EU:T:2013:298, 39 punktas). Taigi reikia atsižvelgti į skirtumus, kurie yra pakankamai ryškūs, kad sukurtų skirtingą visumos įspūdį (žr. 2017 m. liepos 4 d. Sprendimo *Murphy / EUIPO – Nike Innovate (Elektroninio laikrodžio apyrankė)*, T-90/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:464, 43 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

36 Antra, reikia pabrėžti, kad Reglamento Nr. 6/2002 14 konstatuojamojoje dalyje visų pirma nurodyta, kad vertinimas, ar dizainas turi individualių savybių, turėtų būti pagrįstas tuo, ar įspūdis, kurį jis padaro dizainą apžiūrinčiam informuotam vartotojui, aiškiai skiriasi nuo to įspūdžio, kurį jam padaro esama dizainų visuma.

37 Šiuo klausimu 2002 m. spalio 21 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2245/2002, nustatančio išsamias Reglamento Nr. 6/2002 taikymo taisykles, (OL L 341, 2002, p. 28, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k. 13 sk., 31 t., p. 14), 28 straipsnio 1 dalies b punkto v papunktyje nustatyta, kad tuo atveju,

kai negaliojimo pagrindas yra tai, kad registruotas Bendrijos dizainas neatitinka visų pirma Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnyje nustatytų reikalavimų, paraiškoje dėl registracijos pripažinimo negaliojančia turi būti nurodyti ankstesni dizainai, kurie galėtų tapti kliūtimi pripažįstant registruoto Bendrijos dizaino naujumą arba individualias savybes, ir pateikti jų vaizdai, taip pat dokumentai, įrodantys tų ankstesnių dizainų buvimą.

38 Vis dėlto, kaip per teismo posėdį patvirtino ieškovė, kiek susiję su šiuo pagrindu, iš ankstesnių dizainų visumos, kuri nurodoma Reglamento Nr. 6/2002 14 konstatuojamojoje dalyje, ieškovė pasirinko ankstesnį dizainą, nes jis atitinka savybes, apibūdintas šio sprendimo 10 punkte, ji pateikė jo egzistavimą ir atskleidimą įrodančias reprodukcijas.

39 Trečia, reikia priminti, kad Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio 2 dalyje patikslinama, kad, vertinant dizaino individualias savybes, atsižvelgiama į dizainerio laisvės mastą, kuriant tą dizainą.

40 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia įvertinti, ar ginčijamas dizainas neturi individualių savybių, kaip apibrėžta Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnyje, palyginti su ankstesniu dizainu.

Dėl informuotų vartotojų, kuriems skirtas ginčijamas dizainas, ir dizainerio laisvės laipsnio

41 Šiuo atveju ginčijamo sprendimo 30–32 punktuose Apeliacinė taryba pirmiausia nurodė, kad atitinkamas sektorius, dėl kurio turėtų būti nustatytas informuotas ginčijamo dizaino vartotojas, yra „motorolerių“ sektorius su pakategore „mopedai; motociklai“.

42 Priešingai, nei teigia į bylą įstojusi šalis, kurios tvirtinimu, atitinkamo sektoriaus pakategorė turėtų būti „klasikiniai motoroleriai“, reikia patvirtinti Apeliacinės tarybos pasirinktą atitinkamo sektoriaus, t. y. „motorolerių“, apibrėžtį, kurios neginčijo ieškovė. Iš tiesų šia apibrėžtimi atsižvelgiama į „mopedų; motociklų“, kuriems skirtas ginčijamas dizainas, nuorodą, esančią prašyme įregistruoti dizainą, taip pat į patį ginčijamą dizainą, nes jis leidžia identifikuoti „motorolerius“ registruojant nurodytoje platesnėje gaminių kategorijoje, todėl realiai leidžia nustatyti informuotą vartotoją ir dizainerio laisvės mastą kuriant ginčijamą dizainą (šiuo klausimu žr. 2010 m. kovo 18 d. Sprendimo *Grupo Promer Mon Graphic / VRDT – PepsiCo (Apskritimo formos reklaminio įtaiso vaizdas)*, T-9/07, EU:T:2010:96, 56 punktą).

43 Be to, ginčijamo sprendimo 33–35 punktuose Apeliacinė taryba nurodė, kad informuotas ginčijamo dizaino vartotojas yra tas asmuo, kuris pats važinėja motoroleriu, žino įvairius prekyboje egzistuojančius motorolerių dizainus ir turi tam tikrų žinių apie tai, kokie elementai paprastai sudaro šiuos gaminius. Ji pridūrė, kad, atsižvelgiant į tai, jog šis asmuo yra suinteresuotas aptariamomis transporto priemonėmis, jis gali būti suprantamas kaip budrus ir ypač atidus atitinkamų gaminių dizainui ir estetikai vartotojas.

44 Kiek tai susiję su ginčijamo dizaino dizainerio laisvės laipsniu, ginčijamo sprendimo 36–41 punktuose Apeliacinė taryba nurodė, kad veiksniai, kurie tam tikru mastu daro įtaką kūrimo laisvei motorolerių srityje, nėra nei dizaino tendencijos, nei galimas sektoriaus prisotinimas; jie daugiausia yra susiję su transporto priemonės tipu ir funkcija, nes motoroleris turi sudaryti sąlygas vairuotojui tiesiai sėdėti, kad kojos būtų sulenktos 90° kampu ir patogiai laikomos centrinėje kojų atramos dalyje. Be to, motoroleriai turi turėti riboto skersmens ratus, rėmo priekinės dalies apsaugą ir apdailos detales, po kuriomis yra variklis. Taigi kūrybos laisvė gali pasireikšti kuriant rėmo priekinę dalį, kojų atramą, apsaugines detales, purvasargius, sėdynę, ratų dizainą, taip pat priekinių bei užpakalinių žibintų dizainą ir išdėstymą. Apeliacinė taryba padarė išvadą, kad kūrėjo laisvės lygis gali būti nustatytas bent jau kaip vidutinis.

45 Remiantis šiais Apeliacinės tarybos teiginiais, kurių neginčijo šalys, reikia palyginti nagrinėjamų dizainų daromą bendrą įspūdį.

Dėl nagrinėjamų dizainų informuotam vartotojui daromo bendro įspūdžio palyginimo

46 Remiantis jurisprudencija, tai, ar dizainas turi individualių savybių, reikia vertinti jį lyginant su vienu ar daugiau konkrečių, individualizuotų, apibrėžtų ir nustatytų dizainų iš dizainų, kurie anksčiau tapo prieinami visuomenei, visumos. Taigi tam, kad būtų galima laikyti dizainą turinčiu individualių savybių, bendras įspūdis, kurį šis dizainas daro informuotam vartotojui, turi skirtis nuo bendro įspūdžio, kurį tokiam vartotojui daro ne kelių ankstesnių dizainų atskirų savybių derinys, o vienas ar keli ankstesni atskirai vertinami dizainai (šiuo klausimu žr. 2014 m. birželio 19 d. Sprendimo *Karen Millen Fashions*, C-345/13, EU:C:2014:2013, 25 ir 35 punktus).

47 Dizaino individualios savybės, kiek tai susiję su informuotu vartotoju, matyti iš bendro įspūdžio, kurį daro skirtumai arba „déjà vu“ nebuvimas, palyginti su ankstesniais dizainais, nekreipiant dėmesio į skirtumus, kurie yra nepakankamai ryškūs, kad darytų įtaką minėtam bendram įspūdžiui, nors ir esant daug nereikšmingų detalių, tačiau atsižvelgiant į skirtumus, kurie yra pakankamai ryškūs, kad sukurtų skirtingą visumos įspūdį (žr. 2013 m. lapkričio 7 d. Sprendimo *Budziewska / VRDT – Puma (Šuolį darantis kačių šeimos gyvūnas)*, T-666/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:584, 29 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

48 Vertinant dizaino individualias savybes, palyginti su ankstesniais dizainais, reikia atsižvelgti į gaminio, kuris turi tą dizainą, pobūdį, ypač į pramonės šaką, kuriai gaminys priklauso (žr. Reglamento Nr. 6/2002 14 konstatuojamąją dalį), į dizainerio laisvės mastą kuriant tą dizainą (žr. Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio 2 dalį), į galimą technologinių sprendimų gausą, kuri, nors negali būti laikoma ribojančia kūrėjo laisvės, gali lemti, kad informuotas vartotojas geriau pastebės lyginamų dizainų skirtumus, taip pat į tai, kaip nagrinėjamas gaminys yra naudojamas, ypač atsižvelgiant į tai, kas su juo daroma tokiais atvejais (žr. 2013 m. lapkričio 7 d. Sprendimo *Šuolį darantis kačių šeimos gyvūnas*, T-666/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:584, 31 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

49 Kadangi iš visos ankstesnių dizainų visumos ieškovė išsirinko būtent ankstesnį dizainą, reikia palyginti jo sukeliamą bendrą įspūdį ir ginčijamo dizaino sukeliamą bendrą įspūdį (šiuo klausimu žr. 2010 m. birželio 22 d. Sprendimo S*henzhen Taiden / VRDT – Bosch Security Systems (Ryšio įranga)*, T-153/08, EU:T:2010:248, 23 ir 24 punktus).

50 Pirma, reikia pripažinti, kad ieškovė neturi teisės teigti, jog tai, kad nagrinėjami dizainai turi kelis bendrus elementus ir tai, kad jų bendra forma yra labai panaši, gali leisti nustatyti, kad ginčijamo dizaino sukeliamas bendras įspūdis yra „matytas“, palyginti su ankstesniu dizainu.

51 Iš tiesų, kaip teisingai nurodė Apeliacinė taryba, ginčijamame dizaine dominuoja iš esmės kampinės linijos, o ankstesniame dizaine suteikiama pirmenybė suapvalintoms linijoms. Taigi nagrinėjami dizainai informuotam vartotojui, kuriam būdingas budrumas ir ypatingas atidumas, visų pirma kiek tai susiję su nagrinėjamų gaminių dizainu ir estetika, daro skirtingus įspūdžius.

52 Be to, reikėtų priminti, kad negalima atmesti galimybės, kad, lyginant dizainus, kiekvieno iš jų daromame bendrame įspūdyje gali dominuoti nagrinėjamų gaminių ar jų dalių savybės. Vis dėlto siekiant nustatyti, ar tam tikra savybė dominuoja gaminyje arba jo dalyje, reikia įvertinti mažesnę ar didesnę įtaką, kurią gaminio ar jo dalies išvaizdai daro skirtingos gaminio ar nagrinėjamos jo dalies savybės (šiuo klausimu žr. 2013 m. spalio 25 d. Sprendimo *Merlin ir kt./ VRDT – Dusyma (Žaislai)*, T-231/10, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:560, 36 punktą).

53 Ieškovė remiasi tam tikromis formos savybėmis kaip skiriamaisiais ankstesnio dizaino požymiais, kuriais pagrįsti nagrinėjamų dizainų panašumai. Tai susiję su X forma tarp galinės apdailos detalės ir sėdynės apačios, apversta Ω forma tarp sėdynės apačios ir priekinės rėmo dalies ir rodyklės formos priekinė rėmo dalis, prie kurių *Tribunale di Torino* (Turino teismas, Italija) 2017 m. balandžio 6 d. sprendimu Nr. 1900/2017 (toliau – Turino teismo sprendimas), patvirtintu 2018 m. gruodžio 12 d. *Corte d'appello di Torino* (Turino apeliacinis teismas, Italija) sprendimu Nr. 677/2019 (toliau – Turino

apeliacinio teismo sprendimas), byloje tarp įstojusios į bylą šalies ir ieškovės priskyrė ir lašo formos korpusą. Vis dėlto reikėtų pažymėti, kad ieškovė neįrodė, kad informuotas vartotojas iš tiesų atpažins šias savybes kaip tas, kurios dominuoja ankstesnio dizaino išvaizdoje, nei to, kad tokios savybės taip pat yra ir nagrinėjamo dizaino savybės, darančios jam panašią įtaką kaip ir ankstesniam dizainui.

54 Galiausiai reikėtų atkreipti dėmesį į tai, kad ieškovės argumentai, kuriais remiantis, pirma, bendri nagrinėjamų dizainų elementai būdingi ir kitoms motorolerio „Vespa“ versijoms nuo to laiko, kai ieškovė sukūrė „Vespa“ motorolerį ir pirmą kartą pradėjo jį pardavinėti 1945–1946 metais, ir, antra, pirmiausia „Vespa S“ motorolerio modelyje naudojami kvadratinis žibintas ir tiesūs elementai, nėra reikšmingi. Iš tiesų dėl šio sprendimo 38 ir 49 dalyse nurodytų priežasčių šie argumentai neturi jokio poveikio ginčijamo dizaino, kurį reikia vertinti atsižvelgiant tik į ankstesnį dizainą, kurį ieškovė, grįsdama prašymą dėl registracijos pripažinimo negaliojančia, išsirinko iš visų ankstesnių dizainų, individualių savybių analizei.

55 Antra, kiek tai susiję su ieškovės argumentu, grindžiamu tuo, kad Apeliacinės tarybos nurodyti skirtumai iš esmės yra susiję su nesvarbiomis detalėmis, reikia pabrėžti, kad skirtumai tarp bendro įspūdžio, kurį daro „konfliktuojantys“ dizainai, yra nereikšmingi, kai jie nėra pakankamai ryškūs, kad informuotas vartotojas galėtų atskirti nagrinėjamus gaminius arba kad jais būtų galima atsverti nustatytus šių dizainų panašumus (šiuo klausimu žr. 2013 m. lapkričio 21 d. Sprendimo *El Hogar Perfecto del Siglo XXI / VRDT – Wenf International Advisers (Kamščiatraukis)*, T-337/12, EU:T:2013:601, 49-54 punktus).

56 Vis dėlto ieškovė negali remtis tuo, kad Apeliacinės tarybos nustatyti skirtumai yra nelabai svarbūs atliekant teorinį vertinimą ir dar mažiau svarbūs atliekant nagrinėjamų dizainų „vertinimą tikrovėje“, remiantis tuo, kad informuotas vartotojas, važiuodamas motoroleriu, jį matytų 45°–60° kampu.

57 Iš tiesų, pirma, priešingai, nei teigia ieškovė, negalima suteikti per didelės reikšmės gaminių, kuriems skirti nagrinėjami dizainai, naudojimo perspektyvai, siekiant įvertinti, kaip informuotas vartotojas vertina nagrinėjamo dizaino išvaizdą, nes jis savo pasirinkimą pirkti ir naudoti nagrinėjamus gaminius irgi grindžia jų dizainu (šiuo klausimu žr. 2015 m. gegužės 21 d. Sprendimo *Senz Technologies / VRDT – Impliva (Skėčiai)*, T-22/13 ir T-23/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:310, 97 punktą).

58 Antra, po išsamaus nagrinėjamų dizainų palyginimo iš priekio, iš šono ir iš galo Apeliacinė taryba teisingai nurodė, kad tarp jų yra daug ir svarbių skirtumų ir jie neliks nepastebėti informuoto vartotojo, kuris, kaip nurodyta šio sprendimo 43 punkte, žino apie įvairius atitinkamame sektoriuje egzistuojančius dizainus, turi tam tikrų žinių apie tokiems dizainams įprastai būdingus elementus ir dėl to, kad domisi atitinkamais gaminiais, gali būti laikomas ypač budriu, atidžiu ir jautriu vartotoju, kiek tai susiję su nagrinėjamų gaminių dizainu ir estetika.

59 Trečia, remiantis jurisprudencija, kuo labiau suvaržyta dizainerio laisvė kuriant dizainą, tuo labiau nedideli skirtumai tarp dizainų, dėl kurių kilo ginčas, bus pakankami, kad informuotam vartotojui būtų sudarytas skirtingas bendras įspūdis. Priešingai, kuo didesnė dizainerio laisvė kuriant dizainą, tuo labiau nedideli skirtumai tarp dizainų, dėl kurių kilo ginčas, bus nepakankami, kad informuotam vartotojui būtų sudarytas skirtingas bendras įspūdis (šiuo klausimu žr. 2017 m. liepos 18 d. Sprendimo *Chanel / EUIPO – Jing Zhou et Golden Rose 999 (Ornamentas)*, T-57/16, EU:T:2017:517, 30 punktą). Vis dėlto šiuo atveju tarp nagrinėjamų dizainų yra daug ir svarbių skirtumų, kuriuos Apeliacinė taryba nurodė ginčijamo sprendimo 44–47 punktuose ir kurie taip pat susiję su tais elementais, su kuriais gali būti susijusi paties dizainerio laisvė, todėl ši laisvė, kuri buvo apibrėžta kaip bent vidutinė, negali paveikti išvados dėl bendro įspūdžio, kurį sukuria kiekvienas iš šių dizainų.

60 Iš tiesų skirtumai, susiję su žibintu, priekine rėmo dalimi, šios dalies centre matomu elementu, oro įtraukimo anga, signalo apsauginėmis grotelėmis, posūkio signalais ir purvasargio apatinės dalies profiliu, sustiprina ginčijamo dizaino kampinį pobūdį, palyginti su ankstesniu dizainu, kuriam būdinga labiau vingiuota išvaizda. Tokį suvokimą taip pat leidžia patvirtinti galinės apsaugos detalės forma –

pusė apskritimo, smarkiai susiaurėjęs ankstesniame dizaine, o ginčijamame dizaine – tiksliai geometrinio pavidalo. Be to, apdailos detalė, kuri, priešingai nei ankstesniame dizaine, ginčijamame dizaine palieka ratą visiškai atidengtą; išvaizda ir padėtis žibintų, kurie ginčijamame dizaine iš esmės yra tokio paties dydžio ir sudaro visumą, taip pat yra išdėstyti prie apatinio korpuso krašto, o ankstesniame dizaine jie labai skirtingo dydžio, atskirti ir išdėstyti skirtingai; keleivio rankena, kuri yra vertikali ginčijamame dizaine ir iš esmės horizontali ankstesniame dizaine, taip pat yra reikšmingi skirtumai, turintys įtakos bendram įspūdžiui, kurį daro kiekvienas iš nagrinėjamų dizainų.

61 Iš to galima daryti išvadą, kad informuotas vartotojas pastebės skirtumus, kuriuos Apeliacinė taryba teisingai nustatė tarp nagrinėjamų dizainų ir kurie taip pat yra susiję su aspektais, kuriais ieškovė rėmėsi kaip ankstesnio dizaino skiriamaisiais požymiais, ir kad šie skirtumai turi įtakos bendram informuotam vartotojui nagrinėjamų dizainų daromam įspūdžiui, nepriklausomai nuo perspektyvos, kaip informuotas vartotojas stebės minėtus dizainus.

62 Nenurodydama atskiro ieškinio pagrindo, grindžiamo ginčijamo sprendimo motyvų trūkumu, ieškovė tvirtina, kad Apeliacinė taryba netinkamai pagrindė priežastis, dėl kurių atsiribojo nuo Anuliavimo skyriaus atliktų faktinių vertinimų. Šiam argumentui negalima pritarti. Iš tiesų Apeliacinė taryba, kuri neprivalo laikytis Anuliavimo skyriaus atliktų faktinių vertinimų, pateikė pakankamą paaiškinimą, susijusį su priežastimis, nurodytomis šio sprendimo 58–61 punktuose, dėl kurių ji, iš esmės išnagrinėjusi ieškinį ir atlikusi objektyvią techninę skirtumų tarp nagrinėjamų dizainų analizę, padarė skirtingas išvadas, palyginti su Anuliavimo skyriaus išvadomis.

63 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Apeliacinė taryba nepadarė vertinimo klaidos, kai ginčijamo sprendimo 49 ir 51 punkte konstatavo, kad ginčijamas ir ankstesnis dizainai informuotam vartotojui sukelia skirtingą bendrą įspūdį, ir padarė išvadą, kad ginčijamas dizainas, palyginti su ankstesniu dizainu, turi individualių savybių, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnį.

64 Darytina išvada, kad pirmąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies e punkto pažeidimu

65 Pateikdama savo antrąjį ieškinio pagrindą ieškovė remiasi ginčijamo dizaino registracijos negaliojimu pagal Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies e punktą, nes jame panaudotas ankstesnis skiriamasis žymuo, kurio savininkė ji yra.

66 Reikia priminti, kad Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies e punkte numatyta, kad dizainas gali būti pripažįstamas negaliojančiu, jeigu vėlesniame dizaine panaudotas skiriamasis žymuo ir jeigu tą žymenį reglamentuojanti Sąjungos teisė arba atitinkamos valstybės narės įstatymai teisių į žymenį savininkui suteikia teisę uždrausti taip naudoti žymenį.

67 Remiantis jurisprudencija, paraiška dėl Bendrijos dizaino paskelbimo negaliojančiu, kuri grindžiama Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytu negaliojimo pagrindu, gali būti tenkinama tik nustačius, kad atitinkama visuomenė manys, jog šioje paraiškoje nurodytame Bendrijos dizaine buvo panaudotas skiriamasis žymuo, kuriuo remiamasi grindžiant paraišką dėl negaliojimo paskelbimo (2010 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Beifa Group / VRDT – Schwan-Stabilo Schwanhäußer (Rašymo priemonė)*, T-148/08, EU:T:2010:190, 105 punktas). Šio negaliojimo pagrindo nagrinėjimas turi būti grindžiamas atitinkamos visuomenės suvokimu apie skiriamąjį žymenį, kuriuo remiamasi grindžiant šį pagrindą, ir bendru įspūdžiu, kurį šis žymuo sukelia tai visuomenei (2010 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Rašymo priemonė*, T-148/08, EU:T:2010:190, 120 punktas).

68 Kaip ieškovė patvirtino per teismo posėdį, žymuo, kuriuo ji rėmėsi pateikdama šį pagrindą, yra ankstesnis prekių ženklas, kurį sudaro motorolerio, kuriam taikoma ankstesnio dizaino apsauga, erdvinė forma ir kuris yra pripažįstamas ir naudojamas Italijoje nuo 2005 m., nors ginčijamo sprendimo priėmimo dieną nebuvo įregistruotas.

69 Remiantis *Codice della proprietà industriale* (Italijos pramoninės nuosavybės kodeksas) 2 straipsniu, pramoninės nuosavybės teisės yra įgyjamos teisės aktų nustatyta tvarka, o skiriamieji žymenys, išskyrus registruotus prekių ženklus, yra saugomi, jei laikomasi šiuo tikslu nustatytų teisinių sąlygų. Pagal Italijos teisę ir atitinkamą jurisprudenciją ankstesnis neregistruotas nacionalinis prekių ženklas yra saugomas, jeigu jis pasižymi naujumo ir originalumo savybėmis, taikomomis įregistruotam prekių ženklui. Jeigu ankstesnis prekių ženklas buvo anksčiau naudojamas ir toks naudojimas žinomas, o tai suprantama kaip veiksmingos atitinkamos visuomenės žinios, juo remiantis gali būti sutrukdyta įregistruoti vėlesnį jam tapatų ar į jį panašų žymenį; arba tam tikrais atvejais gali būti lemiamas prekių ženklo registracijos negaliojimas.

70 Kiek tai susiję su ieškovės argumentu, kad Apeliacinė taryba savo sprendimą grindė asmeniniu taikytinų nuostatų aiškinimu ir subjektyviu jos pateiktų įrodymų vertinimu, reikia pažymėti, kad šis argumentas negali būti nepriimtinas. Iš tiesų Apeliacinė taryba išnagrinėjo, ar ginčijamo dizaino paraiškos pateikimo dieną ankstesnis prekių ženklas buvo naudojamas taip, kad apie jo naudojimą buvo žinoma Italijos visuomenei, kad būtų galima teisėtai jį įregistruoti pagal Italijos teisę ir jurisprudenciją, taikant Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies e punktą.

71 Atlikdama tyrimą Apeliacinė taryba atsižvelgė į ieškovės pateiktus įrodymus. Viena vertus, ji teisingai nustatė, kad nėra tinkami, pirma, duomenys, susiję su pardavimais ir rinkos dalimis, taip pat informacija apie ieškovės reklaminę veiklą, nes jie nebuvo susiję tik su ankstesniu prekių ženklu, ir, antra, pardavimo pažymėjimai, kuriais remiantis nebuvo galima pakankamai tiksliai nustatyti, ar jie buvo susiję tik ar išimtinai su Italija, t. y. valstybe, kurioje ankstesniam prekių ženklui turėjo būti suteikta apsauga.

72 Kita vertus, Apeliacinė taryba išnagrinėjo ieškovės pateiktą apklausą kaip įrodymą, kad atitinkama Italijos visuomenė iš tiesų žinojo ankstesnį prekių ženklą ir kad visų pirma motorolerio erdvinė forma, kuri buvo saugoma tokio prekių ženklo, buvo priskirta ieškovei ir įgijo skiriamąjį požymį dėl naudojimo.

73 Kiek tai susiję su įstojusios į bylą šalies argumentu, kad, remiantis Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies e punktu, negali būti teisėtai prašoma įregistruoti ankstesnį prekių ženklą, reikia pažymėti, kad Turino teismo sprendime, kurį patvirtino Turino apeliacinis teismas, buvo pripažintas ankstesnio prekių ženklo egzistavimas ir galiojimas. Vis dėlto toks pripažinimas dar nėra galutinis, kaip nurodė įstojusi į bylą šalis savo 2019 m. gegužės 16 d. atsakymuose į Bendrojo Teismo klausimą.

74 Taigi, nepaisant to, ar ankstesniu prekių ženklu gali būti pagrįstai remiamasi pagal Italijos teisę, siekiant taikyti Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies e punktą, reikia išnagrinėti, ar Apeliacinė taryba, nusprendusi, kad ankstesnis prekių ženklas nebuvo panaudotas ginčijamame dizaine ir kad nėra galimybės suklaidinti atitinkamos visuomenės dėl ankstesnio prekių ženklo ir ginčijamo dizaino, pagrįstai atmetė paraišką dėl ginčijamo dizaino registracijos pripažinimo negaliojančia, remdamasi minėta nuostata.

Dėl atitinkamos visuomenės

75 Nagrinėjant ginčą, susijusį su ginčijamu dizainu ir ankstesniu prekių ženklu, reikia atsižvelgti į vidutinį vartotoją, kuris yra pakankamai informuotas ir protingai pastabus bei nuovokus, priklausantis atitinkamai visuomenei, susidomėjusiai prekėmis, susijusiomis su ankstesniu prekių ženklu, t. y. „motoroleriais“, kaip kategorijos „mopedai, motociklai“ pakategore, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo ir šalių patvirtinimų, pareikštų per teismo posėdį.

76 Taip pat reikia atsižvelgti į aplinkybę, kad vidutinio vartotojo pastabumo lygis gali skirtis, atsižvelgiant į aptariamų prekių kategoriją (1999 m. birželio 22 d. Sprendimo *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, C-342/97, EU:C:1999:323, 26 punktas).

77 Šiuo atveju, kadangi motoroleriai yra palyginti daug kainuojančios ilgalaikio vartojimo prekės, vidutinio vartotojo dėmesys, kaip pažymima ginčijamo sprendimo 75 punkte, yra aukšto lygio.

78 Iš to darytina išvada, kad, atsižvelgiant į vidutinį vartotoją, kaip jis apibrėžtas šio sprendimo 75 ir 77 punktuose, kuris savo sprendimą pirkti taip pat grįs estetiniais sumetimais, reikia išnagrinėti, ar ankstesnis prekių ženklas naudojamas ginčijamame dizaine ir ar egzistuoja galimybė suklaidinti atitinkamą visuomenę.

Dėl ankstesnio prekių ženklo naudojimo ginčijamame dizaine ir dėl galimybės suklaidinti atitinkamą visuomenę

79 Visų pirma, kaip buvo priminta šio sprendimo 68 punkte, jeigu ieškovė teisę, kuria remiantis ji pagal Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies e punktą prašė pripažinti ginčijamo dizaino registraciją negaliojančia, apribojo ankstesniu prekių ženklu, aplinkybė kad motoroleriuose „Vespa“ iki 2005 m. buvo elementų, kurie sutampa su ankstesnio prekių ženklo elementais, nėra reikšminga, kaip teisingai nurodė Apeliacinė taryba, siekiant įvertinti jo naudojimą ginčijamame dizaine pagal Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies e punktą.

80 Antra, kiek tai susiję su aspektais, kuriais ieškovė remiasi kaip erdvinės motorolerio formos, apsaugotos ankstesnio prekių ženklo, skiriamaisiais požymiais, kurie buvo neteisėtai atkartoti ginčijamame dizaine, t. y. X forma tarp galinės apdailos detalės ir apatinės sėdynės dalies, apverstos Ω forma tarp apatinės sėdynės dalies ir priekinės rėmo dalies bei rodyklės formos priekinės rėmo dalies, prie kurių Turino teismo sprendime dar buvo pridėtas lašo formos korpusas, reikia pažymėti, kad galimo šių požymių naudojimo ginčijamame dizaine vertinimas reiškia, kad reikia palyginti pastaruoju apsaugotą formą su forma, kuriai yra suteikta ankstesnio prekių ženklo apsauga.

81 Vis dėlto, kaip ginčijamo sprendimo 84–86 punktuose nurodė Apeliacinė taryba, vidutinis vartotojas, kuris nėra ekspertas, įgijęs išsamių techninių įgūdžių, lygindamas ankstesnio prekių ženklo apsaugotą erdvinę motorolerio formą su ginčijamo dizaino forma, negalės spontaniškai įsivaizduoti raidės „X“ tarp galinės apdailos detalės ir apatinės sėdynės dalies arba apverstos raidės „Ω“ tarp apatinės sėdynės dalies ir priekinės rėmo dalies, taip pat iš karto negalės pastebėti, kad priekinė rėmo dalis yra strėlės formos, net esant aukštam pastabumo lygiui. Kiek tai susiję su korpusu, vartotojas veikiau pastebės skirtumą tarp korpuso kampuotos formos ankstesniame prekių ženkle ir ginčijamame dizaine esančio pusrutulio formos korpuso.

82 Apskritai, neatsižvelgiant į tai, ar atitinkama visuomenė atskirs elementus, nurodytus šio sprendimo 81 punkte, kuriais remiasi ieškovė, kaip ankstesnio prekių ženklo skiriamaisiais požymiais, vidutinis labai pastabus vartotojas pastebės, kad ankstesnio prekių ženklo apsaugotos motorolerio erdvinės formos stilius, linijos ir ją apibūdinantys aspektai vizualiai skiriasi nuo tokių ginčijamo dizaino aspektų.

83 Taigi reikia patvirtinti Apeliacinės tarybos išvadą, kad egzistuoja skirtumų tarp ankstesnio prekių ženklo apsaugotos formos ir ginčijamo dizaino formos. Šie skirtumai taip pat susiję su elementais, kuriuos ieškovė nurodė kaip ankstesnio prekių ženklo skiriamuosius požymius.

84 Siekdama atsverti tokius vizualinius skirtumus ieškovė negali tinkamai remtis nei prekių, susijusių su ankstesniu prekių ženklu ir ginčijamu dizainu, tapatumu, nei ankstesnio prekių ženklo apsaugotos erdvinės motorolerio formos naudojimo minėtoms prekėms Italijos rinkoje žinomumu, kurį patvirtina jos pateikta nuomonių apklausa.

85 Iš tiesų, kaip ginčijamo sprendimo 87 punkte pažymėjo Apeliacinė taryba, priešingai, nei tvirtina ieškovė, minėtoje nuomonių apklausoje pateikta informacija neleidžia nustatyti, ar atitinkama visuomenė konkrečiai sieja motorolerio erdvinę formą, kuriai taikoma ankstesnio prekių ženklo apsauga, su ginčijamu dizainu, taigi neleidžia nustatyti ir ankstesnio prekių ženklo naudojimo ginčijamame dizaine.

86 Trečia, reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies e punktas taikomas, kai naudojamas ne tik tapatus nurodytajam grindžiant paraišką dėl negaliojimo paskelbimo, bet ir į jį panašus žymuo (2010 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Rašymo priemonė*, T-148/08, EU:T:2010:190, 52 punktas ir 2015 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Dairek Attoumi / VRDT – Diesel (DIESEL)*, T-278/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:606, 85 punktas), jeigu egzistuoja galimybė suklaidinti atitinkamą visuomenę dėl minėtų žymenų (2010 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Rašymo priemonė*, T-148/08, EU:T:2010:190, 54 punktas).

87 Pagal nusistovėjusią jurisprudenciją galimybę suklaidinti sudaro tikimybė, kad visuomenė gali manyti, jog nagrinėjamos prekės ar paslaugos yra pagamintos arba suteiktos tos pačios įmonės arba ekonomiškai susijusių įmonių. Pagal tą pačią jurisprudenciją galimybė suklaidinti turi būti vertinama visapusiškai, atsižvelgiant į tai, kaip atitinkama visuomenė suvokia nagrinėjamus žymenis ir prekes ar paslaugas, ir į visas konkrečiam atvejui būdingas aplinkybes, ypač į žymenų ir jais žymimų prekių ar paslaugų panašumo tarpusavio priklausomybę (žr. 2013 m. balandžio 25 d. Sprendimo *Chen / VRDT – AM Denmark (Valymo įtaisas)*, T-55/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:219, 44 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

88 Vis dėlto jei būtų nustatyta, kad atitinkama visuomenė nesuvoks, jog Bendrijos dizaine, dėl kurio pateikta paraiška dėl registracijos pripažinimo negaliojančia, panaudotas skiriamasis žymuo, kuriuo remiamasi grindžiant šią paraišką, akivaizdu, kad galima atmesti bet kokią galimybę suklaidinti (šiuo klausimu žr. 2010 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Rašymo priemonė*, T-148/08, EU:T:2010:190, 106 punktą).

89 Turino teismo sprendime nacionalinis teismas padarė išvadą, kad, palyginti su ankstesniu prekių ženklu, ginčijamo dizaino išorės skirtumai, kurie taip pat susiję su to prekių ženklo skiriamaisiais požymiais, yra reikšmingi ir jais remiantis galima atmesti bet kokio pavojaus suklaidinti atitinkamą visuomenę galimybę taip, kad tariamas teisių į ankstesnį prekių ženklą pažeidimas ginčijamu dizainu turi būti atmestas. Ieškovė ir įstojusi į bylą šalis neginčijo šių Turino teismo sprendime padarytų išvadų, todėl jos įgijo *res judicata* galią, kaip buvo pažymėta Turino apeliacinio teismo sprendime ir kaip patvirtino šalys savo 2019 m. gegužės 16 d. ir 17 d. atsakymuose į Bendrojo Teismo klausimą.

90 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad vidutinis vartotojas, kurio pastabumo lygis aukštas, atmes galimybę, kad ankstesnis prekių ženklas yra naudojamas ginčijamame dizaine, net kai nagrinėjamos prekės yra tapačios, nes, pirma, bendras vizualus ankstesnio prekių ženklo sukuriamas įspūdis skiriasi nuo ginčijamo dizaino sukuriamo įspūdžio ir, antra, dėl išvaizdos svarbos vartotojui darant pasirinkimą.

91 Vadinasi, ginčijamo sprendimo 73 ir 88 punktuose nustatydama, kad nėra galimybės suklaidinti visuomenę, kuri, taikant Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies e punktą, apima ir galimybę susieti, Apeliacinė taryba nepadarė vertinimo klaidos.

92 Taigi antrasis pagrindas turi būti atmestas.

Dėl trečiojo pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies f punkto pažeidimu

93 Pateikdama trečiąjį pagrindą ieškovė iš esmės tvirtina, kad ginčijamo dizaino registracijos negaliojimas turėtų būti taip pat paskelbtas pagal Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies f punktą, taikant Italijos ir Prancūzijos autorių teisių įstatymus ir principus.

94 Kiek tai susiję su tariamu intelekto kūrinio, saugomo pagal Italijos autorių teisę, būtent iš dalies pakeisto 1941 m. balandžio 22 d. *legge n. 633 – Protezione del diritto d'autore e di altri diritti connessi al suo esercizio* (Įstatymas Nr. 633 dėl autorių teisių ir kitų su autorių teisių įgyvendinimu susijusių teisių apsaugos) (GURI, Nr. 166, 1941 m. liepos 16 d.), naudojimu, ieškovė ieškinyje nurodė „Vespa formą“ arba „Vespa“. Ieškovė tvirtina, kad „Vespa“ meninį ir kūrybinį branduolį sudaro šio sprendimo 10 ir 53 straipsnyje priminti formos požymiai, egzistuojantys nuo 1945 m. ir 1946 m., ir kad ši kūrybinė šerdis yra apsaugota pagal Italijos autorių teisių nuostatas, neišskiriant skirtingų *Vespa* motorolerių modelių, kaip buvo pripažinta Turino teismo sprendime. Iš tiesų dėl šių požymių, kurie nuo pirmojo modelio sukūrimo ir pirmųjų ieškovės pardavimų liko iš esmės nepakitę, *Vespa* tapo Italijos dizaino ir meninių įpročių ikona ir simboliu. Per teismo posėdį ieškovė patikslino, kad ankstesnis dizainas apima pradinį *Vespa* meninį ir kūrybinį branduolį, t. y. minėtus formos požymius.

95 Kiek tai susiję su tariamu intelekto kūrinio, saugomo pagal Prancūzijos autorių teisę, naudojimu, ieškovė nurodo 2013 m. vasario 7 d. *Tribunal de grande instance de Paris* (Paryžiaus apygardos teismas, Prancūzija) sprendimą (toliau – Paryžiaus apygardos teismo sprendimas), kuriame taip pat buvo pripažinta, kad, remiantis Prancūzijos intelektinės nuosavybės kodekso L 111-1 straipsniu, „Vespa“, visų pirma jo ankstesnis dizainas, atitinka Prancūzijos autorių teisių apsaugos sąlygas, atsižvelgiant į specifinį jo bendrą kuriamą įspūdį ir ypatingą formą, pasižyminčią „apvalumu, moteriškumu ir „vintage“ požymiu“, o tai atspindi jo autoriaus estetinį pasirinkimą ir asmenybę.

96 EUIPO ir įstojusi į bylą šalis ginčija ieškovės argumentus.

97 Visų pirma reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies f punktą Bendrijos dizainas pripažįstamas negaliojančiu, jeigu yra sukurtas be leidimo naudojant atitinkamos valstybės narės autorių teisės saugomą kūrinį. Taigi šia apsauga autorių teisių savininkas galėtų remtis tada, kai pagal valstybės narės, kurioje jam suteikiama apsauga, teisę jis gali uždrausti tokį dizaino naudojimą (šiuo klausimu žr. 2013 m. birželio 6 d. Sprendimo *Cadrans de montre*, T-68/11, EU:T:2013:298, 79 punktą).

98 Be to, remiantis jurisprudencija, ieškovė, kuri remiasi Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies f punkte nurodytu registracijos pripažinimo negaliojančia pagrindu, turi pateikti įrodymų, kad ginčijamas dizainas yra neteisėtas kūrinio, saugomo pagal atitinkamos valstybės narės autorių teises, naudojimas (2014 m. liepos 17 d. Nutarties *Kastenholz / VRDT*, C-435/13 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2014:2124, 55 punktas).

99 Galiausiai kartu nagrinėjant Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies f punkto ir 3 dalies bei Reglamento Nr. 2245/2002 28 straipsnio 1 dalies b punkto iii papunkčio nuostatas matyti, pirma, kad Bendrijos dizaino registracija pripažįstama negaliojančia, jeigu dizainas yra sukurtas be leidimo naudojant atitinkamos valstybės narės autorių teisės saugomą kūrinį, antra, kad prašymą pripažinti registraciją negaliojančia gali paduoti tik autorių teisių savininkas, ir, trečia, kad šiame prašyme turi būti pateiktas saugomo kūrinio, kuriuo paremtas prašymas pripažinti registraciją negaliojančia, vaizdas ir identifikavimo duomenys, taip pat duomenys, rodantys, kad prašymą pripažinti registraciją

negaliojančia pateikęs asmuo yra autorių teisių savininkas (2013 m. spalio 23 d. Sprendimo *Viejo Valle / VRDT – Établissements Coquet (Puodelis ir lėkštutė su išraižymais)*, T-566/11 ir T-567/11, EU:T:2013:549, 47 punktas).

100 Visų pirma būtina nustatyti kūrinį, kurį ieškovė nurodo, siekdama, kad būtų taikomas Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies f punktas, ir kuris, nors ir saugomas pagal Italijos ir Prancūzijos autorių teises, yra neteisėtai naudojamas ginčijamame dizaine.

101 Šiuo klausimu, viena vertus, ginčijamo sprendimo 99 punkte Apeliacinė taryba nustatė, kad vienintelis kūrinys, kurį ieškovė pakankamai tiksliai apibrėžė, kad būtų taikomas Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies f punktas, yra ankstesnis dizainas, nes Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies f punkte nurodytą registracijos pripažinimo negaliojančia pagrindą galima taikyti tik kūriniui, kuris negali būti per daugelį dešimtmečių sukauptų stilizuotų gaminio versijų visuma. Kita vertus, Apeliacinė taryba suteikė kūriniui, atitinkančiam ankstesnį dizainą, kūrybiškumo savybę ir meninę vertę, remdamasi Turino teismo sprendime, kuriame yra nuoroda į 2013 m. vasario 7 d. Paryžiaus apygardos teismo sprendimą, padarytomis išvadomis. Šiuose teismo sprendimuose motorolerio modelis, atitinkantis ankstesnį dizainą, buvo pripažintas kaip kūrinys, kuriam suteikta apsauga pagal Italijos ir Prancūzijos autorių teisės nuostatas.

102 Šios išvados turi būti patvirtintos, kiek jomis atkartojamas principas, kad autorių teisių saugoma idėjų išraiška, o ne pačios idėjos. Iš tiesų ankstesnis dizainas apima pradinio „Vespa“ branduolį, t. y. formos požymius, kurie priminti šio sprendimo 10 ir 53 straipsniuose, ir būtent kaip konkrečiai šio meninio ir kūrybinio branduolio išraiškai gali būti suteikta apsauga pagal Italijos autorių teises. Be to, ankstesnis dizainas pasižymi specifiniu jo kuriamu bendru įspūdžiu ir ypatinga forma, pasižyminčia „apvalumu, moteriškumu ir „vintage“ požymiu“, o tai gali būti apsaugota pagal Prancūzijos autorių teisių nuostatas.

103 Antra, reikia patikrinti, ar ankstesnis dizainas, kaip kūrinys, kuriam suteikta apsauga pagal Italijos ir Prancūzijos autorių teisės nuostatas, yra „be leidimo naudojamas“ ginčijamame dizaine, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies f punktą.

104 Vis dėlto, remiantis Italijos autorių teisių nuostatomis, meninis ir kūrybinis branduolys, sudarytas iš šio sprendimo 10 ir 53 punktuose primintų formos požymių, negali būti naudojamas ginčijamame dizaine. Iš tiesų tarp galinės apdailos detalės ir apatinės sėdynės dalies, taip pat tarp apatinės sėdynės dalies ir priekinės rėmo dalies ginčijamas dizainas labiau pasižymi kampinėmis linijomis. Jo smailioji priekinė rėmo dalis iki purvasargio yra panašesnė į „kaklaraištį“, o ne į rodyklę. Kiek tai susiję su korpusu, jo forma ginčijamame dizaine nėra smailėjanti, priešingai nei ankstesnio dizaino lašo formos korpusas.

105 Specifinis ankstesnio dizaino kuriamas bendras įspūdis ir jo ypatinga forma, pasižyminti „apvalumu, moteriškumu ir „vintage“ požymiu“, taip pat nėra atkartoti ginčijamame dizaine, kuriam būdingos tiesios linijos ir kampai, todėl, kaip ginčijamo sprendimo 114 punkte nurodė Apeliacinė taryba, skiriasi kūrinio, atitinkančio ankstesnį dizainą, ir ginčijamo dizaino kuriami įspūdžiai.

106 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, matyti, kad Apeliacinė taryba nepadarė vertinimo klaidos, kai ginčijamo sprendimo 115 punkte, remdamasi turima informacija, nustatė, kad motorolerio modelis, atitinkantis ankstesnį dizainą, kuriam suteikta apsauga pagal Italijos ir Prancūzijos autorių teisių nuostatas, nebuvo be leidimo naudojamas ginčijamame dizaine.

107 Vadinasi, reikia atmesti trečiąjį pagrindą.

108 Atmetus visus ieškovės pateiktus pagrindus, reikia atmesti ir visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

109 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

110 Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal EUIPO ir įstojusios į bylą šalies pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš *Piaggio & C. SpA* bylinėjimosi išlaidas.

Berardis Papasavvas Spineanu-Matei

Paskelbtas 2019 m. rugsėjo 24 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.